

Trăng Sẽ Về Trên Núi

Tin khí tượng cho biết: "Hôm nay ngày mát trời".

Tin đó, đi, qua rồi; hôm nay trời nắng gắt! Nắng đến chảy nước mắt. Nắng se sắt cả lòng...

Tin khí tượng một dòng, chảy, trôi vào quên lãng. Tôi cứ suýt soa nắng / khi có việc ra đường...

Tôi thấy mình có thương, thương ai đang mùa Hạ, hoa phượng tàn, còn lá, lá xanh như màu mưa...

Mưa tới ai rồi chưa? Ở đây, tôi, rất nóng. Không ai tỏ xúc động...vì ai cũng giống ai!

Ai cũng để tóc bay / khi vào xe hạ kính, rồi mở nút máy lạnh, rồi nghe tiếng xe đi...

Ai ơi ai Xuân Thì / tại sao trời vào Hạ...Học trò đâu hết cả? Ai chải tóc buồn không?

Buồn lắm chứ, phải không? Thì...đọc thơ My Thục, nghe người thơ đó khóc...nhớ mình thuở rất thơ!

Tôi ngừng xe bao giờ...trong công viên rợp bóng, tôi biết tôi mong ngóng / gì đó, liễu lê thê...

Rồi..."Rồi Cũng Trăng Về" (*). Rồi...chiều sẽ xuống thấp. Rồi...trăng lên ngang mặt. Hôn trăng nha! Trăng! Trăng...

"anh lấy hết hoa và chuông gió, anh lấy hết thơ nằm trên vách, anh lấy quà đã tặng cho em, coi như chưa từng thuở êm đềm..." (**).

Tuổi Thơ Của Người Lớn - tựa đề một bài thơ My Thục / trong tập Rồi Cũng Trăng Về...có lẽ về một vùng quê / nơi bây giờ bình yên để người ta khóc...

Tôi nghĩ tới ai cũng là My Thục chải tóc buồn hình nhánh liễu rung rinh. Hôm nay nóng qua nhanh. Cảm ơn đêm, trăng sẽ về trên núi, trên bờ vai ai tôi muốn hỏi "sao mùi thơm bay đến chỗ tôi ngồi?".

Trần Vấn Lệ

(*) Nhan đề tập thơ của My Thục, khởi viết từ 1996, xuất bản năm 2021 tại Đà Nẵng Việt Nam.

(**) Bài Tuổi Thơ Của Người Lớn, là bài tôi thích, quá thích, nên trích ra làm nền cho thơ tôi. Hôm nay...